

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Det christelige, aandelige og evige Liv

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 113. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1857_1189-txt-shoot-idm699/facsimile.pdf (tilgået 11. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

lige Kiærlighed, thi saalænge vi prøver paa det, da enten fiender vi det intet til det kristelige Liv, eller vi sætter det overstyr, thi man kan ligesaa lidt ville helliggjøres som retfærdiggjøres af Loven, uden at falde fra Naaden.

Denne Gaarde-Knude i det kristelige Liv, som et Troes-Liv, jeer vi af alle Pauli Apostel-Breve, har lige fra Begyndelsen, hos de Christne af Hedningerne, om ikke kvalet det kristelige Liv i Fødselen, saa dog forknøttet det i Vækten og sødt den Tæring, der lige fra Apostlenes Dage er kun alt for fiendelig, og da denne Knude dog kun kan løses ved Kiøds-Dyptandelsen fra de Døde paa den yderste Dag, eller ved Kiøds-Forvandlingen hos dem, som levende oppebier Herrens siensynlige Komme, saa gjælder det om, ikke paa nogen Naade at ville overhugge Knuden, men at bære den i Troen, som en „Pæl i Kiødet“, og nøies med Guds Naade, hvis Kraft hos os kun kan udvilde sig i vor Skrebelighed. I det vi holder fast ved Troen paa, at det kristelige, aandelige Liv, som vi gienfødes til i Daaben og opfødes i ved Nadveren, er i Sandhed et evigt Liv, maae vi dog opgive at blive os det kristelige Livs Eviighed klarlig bevidst i denne Verden, baade fordi det kun er i fuldkommen Enighed med Herren og hele hans Menighed, denne klare Bevidsthed kan oprinde, og fordi den er umulig, uden naar „det Indvendige bliver udvendigt“, hele vor Sandøning og Legemlighed bliver ligesaa aandelige, som Troens og Haabets og Kiærlighedens Ved er i vor Mund og vort Hjerter, altsaa naar hele vort Legeme er en for evig velbehagelig Bolig, et fuldkomment

og fuldstændigt Medskab og et klart, uoplettet Speil for Manden, som den guddommelige Livs-Kraft, der er udgaaet fra Faderen, for baade at begynde og fuldføre den gode Gierning i hele Herrens Menighed, men bliver først færdig dermed til Vorherres Jesu Christi Dag, og arbejder hos os kun derpaa, forsaavidt vi virkelig fornægter os selv, og giver af aandelig Selvstændighed, og lader godvillig den Helligaand, som en guddommelig Selvstændighed (Person), raade for vort Hjerter og vor Tunge, som den fornyede guddommelige Livs-Kraft, der ene kan skabe og ophele og opelke det ny Menneske-Liv efter Guds-Billedet i Jesus Christus!

Morgensaug.

Gud see Lov og Pris!

Lys fra Paradiis

Atter kom med Lys og Glæde og Glæde!

Alle Fugle smaae

Nu fra hver sin Braa

Kappes om vor Stabers Lov at kvæde.

Hele Himlens Hær,

Alle Skovens Træer,

Markens Dyr og Blomsterne i Enge —

Allting paa sin Pliis

Nu til Herrens Priis

Slæder de tusind' skjulte Hærpestreng.

